

Plenaire vergadering

➤ **DONDERDAG 9 JANUARI 2014 NAMIDDAG (179)**

WETSONTWERPEN EN WETSVOORSTELLEN

1. Wetsontwerp houdende bepalingen inzake de sociale identiteitskaart en de ISI+-kaart, nrs. 3137/1 tot 3.

Vanaf 1 januari 2014 zullen de verzekeringsinstellingen geen nieuwe SIS-kaarten meer uitreiken. De gestolen of verloren SIS-kaarten en de SIS-kaarten waarvan de geldigheid verstrijkt zullen niet meer worden vervangen. Er zullen ook geen nieuwe SISkaarten meer worden aangemaakt voor pasgeborenen of voor nieuwe rechthebbenden van de verplichte ziekteverzekering. Onderstaande werkwijze zal dit systeem van de SIS-kaart vervangen zonder iets te wijzigen aan de gewaarborgde toegang tot de gezondheidszorg.

De SIS-kaart wordt gebruikt om enerzijds de sociaal verzekerden te identificeren en anderzijds hun statuut in de ziekteverzekering te controleren. Door de afschaffing van de SIS-kaart zullen deze doelstellingen in de toekomst niet verdwijnen maar ze zullen op een andere manier gerealiseerd worden.

Wat het luik "identificatie" betreft, zal vanaf 2014 het Belgisch elektronisch identiteitsbewijs (eID, KidsID, elektronische identiteitskaart uitgereikt aan niet-Belgische onderdanen van de Europese Unie, elektronische verblijfstitel uitgereikt aan onderdanen van een land buiten de Europese Unie) gebruikt worden om de sociaal verzekerde te identificeren. De sociaal verzekerden die geen Belgisch elektronisch identiteitsbewijs hebben, maar die er wel één zouden kunnen hebben als ze de nodige stappen zetten, zullen een dergelijk document dienen aan te vragen.

Degenen die geen aanspraak kunnen maken op een elektronisch identiteitsbewijs en alle kinderen jonger dan 12 jaar ontvangen een residuaire kaart (hierna "ISI+-kaart" genoemd) als identificatiemiddel.

Het elektronisch identiteitsbewijs wordt in België uitgereikt aan personen die op het Belgische grondgebied gedomicilieerd zijn, die met andere woorden ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters van een Belgische gemeente. In het buitenland wordt het elektronische identiteitsbewijs uitgereikt aan Belgen die ingeschreven zijn in een diplomatieke of consulaire post. Heel wat personen die geen aanspraak kunnen maken op een elektronisch identiteitsbewijs kunnen in België echter wel geneeskundige verzorging ontvangen (bv. grensarbeiders en hun gezin, personen die niet in het bezit zijn van de Belgische nationaliteit en die in België hebben verbleven, maar er niet langer verblijven). Voor deze personen kan een ISI+-kaart aangemaakt worden.

Wat het luik "statuut in de ziekteverzekering" van de sociaal verzekerde betreft, zal dit statuut kunnen worden achterhaald door een beveiligde raadpleging van de gegevensbanken van de respectieve verzekeringsinstellingen.

Om toegang te krijgen tot de gegevens van een sociaal verzekerde zal zijn identificatienummer van de sociale zekerheid (hierna "INSZ" genoemd) vereist zijn, dat zowel op het elektronisch identiteitsbewijs als op de ISI+-kaart vermeld staat.

Door de toevoeging van de ISI+-kaarten kunnen alle personen die recht hebben op de ziekteverzekering duidelijk worden geïdentificeerd aan de hand van een drager waarvan de gegevens op een eenvoudige en uniforme wijze kunnen worden uitgelezen. De invoering van dit systeem ter aanvulling van het huidige systeem van de Belgische elektronische bewijzen zal dus eveneens bijdragen tot de preventie van individuele fraude op het vlak van de terugbetaling van geneeskundige verstrekkingen.

De zorgverlener kan aan de hand van het elektronisch identiteitsbewijs het INSZ lezen en zich vergewissen van de identiteit. Op basis van het INSZ raadpleegt de zorgverlener de verzekerbaarheidsgegevensbanken die door de ziekenfondsen worden beheerd. Hij zal dan het tarief aanrekenen dat van toepassing is volgens de verzekerbaarheidstoestand van zijn patiënt. Het statuut in de ziekteverzekering wordt aldus niet op het elektronisch identiteitsbewijs opgeslagen.

Het Belgisch elektronisch identiteitsbewijs zal enkel gebruikt worden om de sociaal verzekerden te identificeren om zo toegang te krijgen tot de gegevens over hun ziekteverzekering. Enkel kinderen jonger dan 12 jaar en personen die niet over een Belgisch elektronisch identiteitsbewijs kunnen beschikken, ontvangen een ISI+-kaart als identificatiemiddel.

Dit nieuwe systeem heeft vooral als voordeel dat de gegevens steeds actueel zijn. Het is niet meer nodig om deze gegevens te kopiëren op een drager.

De sociaal verzekerde moet ook niet meer vragen dat zijn gegevens zouden worden bijgewerkt.

De geldigheidsduur van alle SIS-kaarten bedraagt tien jaar. In de toekomst zullen vervallen SIS-kaarten niet meer vernieuwd worden. Vanaf 2014 zullen enkel de nog geldige SIS-kaarten gebruikt worden gedurende een in de tijd beperkte periode en dit uitsluitend voor identificatiedoeleinden. De artikelen van de desbetreffende wetgeving betreffende de SIS-kaart blijven van toepassing, in de mate dat ze relevant zijn.

Het wetsontwerp nr. 3137 wordt aangenomen met 117 stemmen tegen 1 en 11 onthoudingen

2. Wetsontwerp houdende hrvorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State, nrs. 3233/1 tot 4.
 - Wetsvoorstel (de heren Olivier Maingain en Damien Thiéry) tot invoeging van een artikel 20/1 in de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, nr. 388/1.
 - Wetsvoorstel (de heren Olivier Maingain en Damien Thiéry) tot invoeging van een artikel 6ter in de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, teneinde voor de adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State een eenvormige en veralgemeende bekendmaking op te leggen, nr. 389/1.
 - Wetsvoorstel (Mevr. Muriel Gerkens en dhr. Stefaan Van Hecke) tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State teneinde verenigen een vorderingsrecht toe te kennen ter verdediging van collectieve belangen, nr. 1693/1.
 - Wetsvoorstel (de heren Ben Weyts, Siegfried Bracke, Koenraad Degroote en Jan Van Esbroeck) tot wijziging van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State wat de evaluatie van ontwerpen of voorstellen tot herziening van de Grondwet betreft, nr. 2091/1.
 - Wetsvoorstel (de heren Raf Terwingen, Jenne De Potter en Roel Deseyn, de dames Leen Dierick, Nahima Lanjri en Bercy Slegers en de heren Jef Van den Bergh, Stefaan Vercamer en Kristof Waterschoot) tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, nr. 2355/1.
 - Wetsvoorstel (dhr. Stefaan Van Hecke en mevr. Juliette Boulet) tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, met het oog op de bekendmaking van de adviezen van de afdeling wetgeving, nr. 2447/1.

- Wetsvoorstel (mevr. Carina Van Cauter en dhr. Patrick Dewael) tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, nr. 2583/1.

Het wetsontwerp nr. 3233 wordt aangenomen met 105 stemmen tegen 2 en 22 onthoudingen

3. Wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake verkiezingen, nrs. 3225/1 tot 4.

Dit wetsontwerp brengt aan de organisatie van de verkiezingen voor de Federale Wetgevende Kamers en voor de Gewest- en Gemeenschapsparlementen verschillende wijzigingen en vernieuwingen aan, namelijk:

de vermelding op de voordrachtsakte van kandidaten van de gebruikelijke maar niet officiële voornaam van de kandidaat, de mogelijkheid voor alle kandidaten van beide geslacht om hun identiteit aan te vullen met de naam van hun echtgeno(o)t(e), de verplichting om de naam van een kandidaat met een hoofdletter te vermelden op een stembiljet of het kiesscherf en de mogelijkheid tot plaatsvervanging van de voorzitter van een college- of kieskringhoofdbureau, in geval van zijn onbeschikbaarheid, bij de procedure voor de validatie van de geautomatiseerde kiesscherf.

Dit wetsontwerp heeft eveneens als doel om de verkiezingsuitslagen reeds op gemeentelijk niveau bekend te maken voor de verkiezingen van de Wetgevende Kamers en van de Gewest- en Gemeenschapsparlementen.

Het wetsontwerp nr. 3225 wordt aangenomen met 127 stemmen en 1 onthouding

4. Wetsontwerp tot organisatie van de elektronische stemming met papieren bewijsstuk, nrs. 3229/1 tot 4.

Dit wetsontwerp strekt ertoe een wettelijk kader te geven aan het gebruik van het nieuw elektronisch stelsysteem met papieren bewijs tijdens verkiezingen van federale bevoegdheid.

Dit nieuw systeem bevat volgende essentiële elementen:

- de kiezer brengt zijn stem uit op een computer met een aanraakscherf;
- de stem van de kiezer wordt afgedrukt op een stembiljet met een barcode - de stem onder "elektronische" vorm - en de stem onder uitgetypte vorm, wat het voor de kiezer mogelijk maakt om zijn stem te zien zoals op een "traditioneel" papieren stembiljet;
- de stemopneming gebeurt door de barcodes te registreren die aanwezig zijn op de stembiljetten;

Het wetsontwerp nr. 3229 wordt aangenomen met 113 stemmen tegen 1 en 13 onthoudingen

5. Wetsvoorstel (de dames Carina Van Cauter en Sabien Lahay-Batteu en de heren Patrick Dewael en Mathias De Clercq) tot invoering van het elektronisch toezicht als autonome straf, nrs. 1042/1 tot 6.

Het wetsvoorstel nr. 1042 wordt aangenomen met 80 stemmen tegen 9 en 40 onthoudingen